

God sed i finansbolag

Finansiella leasingvillkor

Finansbolagens Förening

Finansbolagens Förening

God sed i finansbolag

Finansbolagens Förening är en branschorganisation för finansbolag. Föreningens ändamål att verka för en sund utveckling av den marknad på vilken medlemmarna arbetar.

Både i Sverige och inom EU finns strävanden i riktning mot att näringslivet i ökad utsträckning skall lösa uppkommande frågeställningar och problem genom så kallade egenåtgärder, bl.a. i syfte att "utreda, förebygga eller lösa problem i förhållande till konsumenter och andra kunder".

Som ett svar på dessa strävanden har Finansbolagens Förening beslutat att uttala sig om vad som enligt föreningens uppfattning är god sed i finansbolag. Uttalanden kan avse allmänna förhållanden lika väl som specifika produkter eller frågor och kommer att ges ut då föreningen finner anledning därtill. Uttalandena publiceras i en numrerad serie och ersätter föreningens tidigare egenåtgärder.

Uttalandena uttrycker således föreningens bedömning om vad som i allmänhet är god sed. Varje uttalande inleds med en kommentar om dess syfte och tillämplighet. Förhållandena varierar dock, både mellan olika företag och mellan olika situationer. Beroende därpå kan i vissa fall även andra åtgärder, ageranden eller rutiner vara förenliga med god sed. Föreningen förutsätter att dess medlemmar i alla avseenden iakttar god sed med hänsyn till förhållandena i varje fråga.

Stockholm i december 2001

FINANSBOLAGENS FÖRENING

* * *

Nr 2 God sed rörande

Finansiella leasingvillkor

Som nr 2 i Finansbolagen Förenings serie *God sed i finansbolag* gav föreningen i oktober 1999 ut ett uttalande om god sed rörande villkor för finansiell leasing. Syftet med uttalandet var – och är alltjämt – att ge stöd åt medlemmarna vid utformningen av sådana leasingavtal vari leasetagaren inte är en konsument.

Sedan Finansinspektionen i januari 2000 utgivit rapporten (2000:1) *Kartläggning av leasingavgifter* har föreningen reviderat sitt nämnda uttalande för att återspegla inspektionens synpunkter på utformningen av leasingavtal. Föreningen gör nedan följande nya uttalande om god sed rörande finansiell leasing.

I uttalandet 1999 förklarades också att den av föreningen 1989 utgivna promemorian *Finansiell leasing – Leasingavtal* hade blivit föråldrad och ersattes av uttalandet nr 2. Vidare framhöll föreningen att dess tidigare definition av finansiell leasing inte längre bör läggas till grund för att avgöra om en lease är att anse som "finansiell" eller inte.

Stockholm i december 2001

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Innehåll	Sid
1. Upplåtelse av nyttjanderätt	3
2. Leasingperioden	3
3. Förtida uppsägning	3
4. Leasingavgifter	4
5. Ändring av leasingavgifterna	4
6. Tillägg till leasingavgiften	5
7. Leverans samt fel, brist o. dyl.	5
8. Leasetagarens ansvar för leasingobjektet	6

1. Upplåtelse av nyttjanderätt

God sed kräver att det tydligt framgår av leasingavtal att genom avtalet upplåts nyttjanderätt till leasetagaren på de villkor som intagits i avtalet.

2. Leasingperioden

God sed kräver att det tydligt framgår av leasingavtal under vilken tid nyttjanderätten skall gälla. Denna tid kan bestämmas som en specificerad period (basperiod) med eller utan möjlighet till förlängning, eller på annat sätt, t.ex. att nyttjanderätten skall löpa tills vidare.

Basperioden kan motsvara eller närma sig leasingobjektets förväntade ekonomiska livslängd.

3. Förtida uppsägning

Det strider inte mot god sed att leasetagaren förvägras möjlighet att säga upp leasingavtalet under leasingperioden. God sed kräver däremot att leasen inte är evig utan att leasetagaren ges möjlighet att slutligen avbryta en lease. Se även punkt 5 nedan.

Det är vidare förenligt med god sed att leasegivare förbehåller sig rätt att säga upp ett leasingavtal i förtid om leasetagaren begår avtalsbrott, t.ex. genom att äventyra leasegivarens rätt att återfå leasingobjektet eller om det förekommer anledning att ifrågasätta leasetagarens förmåga att betala alla framtida leasingavgifter.

Det strider inte mot god sed att avtala att leasetagaren vid sådan uppsägning till leasegivaren skall betala dels ett belopp som motsvarar leasegivarens då utestående restvärde i leasingobjektet och dels ersättning *både* för leasegivarens förluster och kostnader med anledning av uppsägningen och/eller avtalsbrottet *och* för leasegivarens framtida vinst med anledning av leasingavtalet.

4. Leasingavgifter

God sed kräver att i leasingavtalet tydligt anges

- storleken av leasingavgifterna
- hur många gånger avgifterna skall betalas samt
- förfallodag för varje betalning.

Storleken av leasingavgifterna kan anges antingen genom att specificera visst belopp eller genom uppgifter om hur avgifterna skall beräknas med information om storleken av de poster som ingår i beräkningen på sätt sägs i punkt 5.

5. Ändring av leasingavgifterna

Det är förenligt med god sed att i leasingavtal föreskriva antingen att leasingavgifterna skall kunna ändras eller att de inte skall kunna ändras.

Om leasingavgifterna skall kunna ändras kräver god sed att detta regleras på ett tydligt sätt i leasingavtalet. I fall leasingavgifternas storlek beräknas efter annuitetsmetoden kräver detta normalt att i avtalet anges, utöver vad som sagts i punkt 4 ovan, *både* det ingående värdet av leasingobjektet vid leasingperiodens början *och* det utgående värdet av leasingobjektet vid leasingperiodens slut som används för beräkningen av leasingavgifternas storlek. Om leasingavtalet inte innehåller uppgift om någon av nu avsedda parametrar krävs normalt att i stället anges storleken av den referensränta vars förändringar leasingavgifterna skall följa. Sådan uppgift skall avse den dag per vilken den ursprungliga leasingavgiften beräknades.

God sed kräver inte att ändringar av leasingavgifter utöver vad ovan sagts måste följa någon viss princip. Det är således förenligt med god sed att låta leasingavgifternas belopp bero på förändringar t.ex. i räntesatsen för någon viss referensränta, på ränteläget på någon viss marknad, hos någon viss eller viss grupp av långivare eller på någon annan sådan omständighet.

Vare sig leasingavgifternas storlek kopplats till en referensränta enligt ovan eller ej är det förenligt med god sed att avtala att leasingavgifterna skall kunna ändras också om de förutsättningar som legat till grund för den ursprungliga beräkningen av leasingavgifter ändras, t.ex. som följd av en lagändring eller ett myndighetsbeslut eller genom att leasegivarens refinansieringskostnader stigit utöver den

kompensation därför som leasegivaren kan erhålla genom leasingavgifterna i enlighet med vad sagts i närmast föregående stycke.

För det fall leasingavgifterna ändras på grund av att förutsättningarna ändrats enligt närmast föregående stycke är det förenligt med god sed, dock utan att det utgör något krav, att tillerkänna leasetagaren rätt att avbryta leasingavtalet. Om leasetagaren tillerkänts och utnyttjat rätt att i sådant fall avbryta avtalet strider det inte mot god sed att leasetagaren därvid förpliktas att till leasegivaren betala leasegivarens då utestående restvärde i leasingobjektet och/eller annan ersättning.

Om leasingavgifterna ändras kräver god sed att leasegivaren underrättar leasetagaren därom med uppgift om grunden för ändringen på sådant sätt att leasetagaren kan kontrollera att ändringen stämmer överens med avtalet. Underrättelsen skall lämnas senast per den dag ändringen börjar gälla. I fall ändringen beror på att tillämpad referensränta ändrats skall underrättelsen innehålla uppgift om per vilken dag referensräntan avlästs och om dess storlek efter ändringen.

Det är god sed att tillämpa samma principer både för sänkning och för höjning av avgifterna.

6. Tillägg till leasingavgiften

God sed kräver att leasegivare inte fordrar betalning för andra tillägg till leasingavgiften än sådana som anges i leasingavtalet och att i avtalet specificeras om och under vilka förutsättningar storleken av sådana tillägg skall kunna ändras. Vad nu sagts gäller dock inte kostnader för inkasso och rättsliga åtgärder.

7. Leverans samt fel, brist o. dyl.

Det strider inte mot god sed att leasegivaren begränsar sitt ansvar för försenad leverans och för fel, brist o.dyl. i leasingobjektet till det ansvar leverantören har mot leasegivaren och faktiskt fullgör i motsvarande frågor.

Det strider inte heller mot god sed att leasegivaren i stället helt friskriver sig från ansvar i sådana frågor, dock endast under förutsättning att leasegivaren samtidigt till leasetagaren överlåter sina motsvarande rättigheter mot leverantören. I fråga om rättigheterna mot leverantören är det därvid inte oförenligt med god sed för leasegivaren att förbehålla sig rätten till kontant ersättning som leverantören kan ha att utge på grund

av sitt avtalsbrott i fråga om leveransen eller leasingobjektets skick eller fullgörande av garantier rörande leasingobjektet.

8. Leasetagarens ansvar för leasingobjektet

Det är förenligt med god sed att hålla leasetagaren ansvarig för vården, skötseln, underhåll och försäkring av leasingobjektet samt för att detta, oavsett orsak, skadas eller går förlorat. Det strider inte mot god sed att därvid avtala att leasetagaren vid skada på eller förlust av leasingobjektet till leasegivaren skall betala dels ett belopp som motsvarar leasegivarens då utestående restvärde i leasingobjektet och dels ersättning *både* för leasegivarens förluster och kostnader med anledning händelsen *och* för leasegivarens framtida vinst med anledning av leasingavtalet.

